N°. 21. A°. 1830

SURINAAMSCHE COURANT

Van *Zondag* den 14den Maart.

SURINAME.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

PARAMARIBO *den 13den Maart.* In de *Maine Inquirer* van den 12 Januarij ll. lezen wij, onder het rubriek: *Belangrijk Nieuws* (*Important*) het volgende:

» Uit eenen brief van de Havanna van den 11 December 1829 verneemt men: » » dat alle schepen, na den 1sten Januarij 1830 uitgeklaard met volle ladingen *Melassie*, regt zullen hebben op eene restitutie van twee *dollars* per ton voor het (betaalde) tonnengeld; dat na dien tijd geene uitgaande regten ingevorderd zullen worden op de *Melassie*; en dat het aan alle Schepen geoorloofd zal zijn, hunne ladingen in elke buiten-haven in te nemen, mits in de Havanna terugkomende, om dezelve in te klaren." "

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

GEND *den 16 December.* Het *Journaal de Gand* behelst heden een breed verhaal van de gruwelijke behandeling, welke de jongens in het weeshuis te Gend, onder bestuur van den abt *Zinzerling*, een der schrijvers van den *Catholique*, hebben ondergaan. Het zal genoeg zijn, daarvan het volgende te melden. De bedsteden in het gesticht zijn van ijzer. Zij, die het ongeluk hadden (hetwelk bij kinderen van 8 à 10 jaren niet vreemd is), dat hun 's nachts het water ontliep, werden, na tot den bloede toe gegeseld te zijn, op de ijzeren staven van die bedsteden uitgestrekt en moesten daar zoo, ook in de koudste winternachten, zonder eenig deksel nederliggen. Om gewone vergrijpen op de school te straffen, daartoe waren vijf hokken bestemd, welke in een gewelfd hol van slechts achttien voet ruimte gemaakt waren. De muren en vloer derzelven waren zeer vochtig. Er kon geen andere lucht binnen komen, dan door eene tralie boven de deur. Een weinig op den grond geworpen stroo was daar de legerstede voor de jonge kweekelingen, die op brood en water gezet werden en er soms weken in moesten doorbrengen. Ieder hok werd door secreten verpest, en de lucht was er zoodanig, dat de leden van het gerigt, bij het onderzoek, er spoedig uit moesten gaan om adem te scheppen. Tot het straffen van zwaardere vergrijpen diende een nog akeliger hok, de *ijzeren muijte* genaamd, waar de lucht even verpest was, geen daglicht kon doordringen, en de kinderen bovendien door eene menigte ratten geplaagd werden. Verscheidene kinderen zijn door deze behandeling ernstig ziek geworden en sommigen hebben ongeneeselijke kwalen opgedaan. Meermalen werden de jongens met bevroren voeten en vol zweren uit de hokken en van de ijzeren bedden gehaald. — Als een echt jezuitische streek vermeldt het *Journaal de Gand* hierbij nog het volgende: De abt *Zinzerling* kwam voor omtrent twee maanden in het gesticht, liet de deur openen, en zeide, dat zij, die misnoegd waren, zouden kunnen heengaan. Twee kinderen wilden van die vrijheid gebruik maken; maar in plaats van hen te laten gaan, werden zij gegrepen en voor veertien dagen in een hok opgesloten. Door de verpeste lucht geraakten zij er geheel buiten kennis, en het heeft moeite gekost om hen tot het leven terug te brengen. De jongste dezer kinderen was acht jaar oud. — De abt *Zinzerling* is dezer dagen in hechtenis genomen om door den regter geoordeeld te worden. Dit zijn nu de lieden, zegt het *Journaal de Gand*, die om vrijheid van onderwijs roepen, om er zich geheel alleen van meester te maken.

(*Arnh. Courant.*)

FRANKRIJK.

PARIJS *den 28 December.* Men meldt, dat de vraag, omtrent den persoon, welke bestemd zal zijn, om den troon van Griekenland te beklimmen, bij de conferentien zal worden beslist, en men verzekert bij voortduring, dat de Prins *van Saxen Coburg* boven alle anderen, als de prinsen *van Baden*, *van Hessen Homburg*, *Johan van Saxen*, daartoe in aanmerking zal komen. Genoemde vorst heeft, sedert het overlijden van zijne gemalin, een zeer aanzienlijk jaargeld genoten, en moet, gelijk men van goederhand meent te weten, dien ten gevolge, een aanmerkelijk vermogen bezitten.

(*Haarl. Courant.*)

PARIJS *den 7 Januarij.* Men verhaalde sedert eenige dagen, dat Prins *Leopold van Coburg* met de oudste dochter van den hertog van Orleans zou trouwen. Daardoor zou, dacht men, de verheffing van dien Prins tot Koning van Griekenland een minder Engelsch aanzien verkrijgen; dan, volgens den *National* (een nieuw uitgekomen dagblad) zijn deze geruchten ongegrond. Met de genoemde princes heeft men, zegt hetzelve, geheel andere plannen; men wil haar aan den hertog van Calabre, Kroonprins van Napels, uithuwelijken. Dit plan moet bij de laatste ontmoeting van den Hertog van Orleans en den Koning van Napels, in Dauphiné, zeer bevorderd zijn. Men verzekert, dat het huwelijk in het voorjaar zal gesloten worden, wanneer de Koning van Napels *incognito*, onder de naam van graaf van Sijracuse, te Parijs zal komen.

(*Arnh. Courant.*)

DUITSCHLAND.

FRANKFORT *den 1e. Januarij.* Men verneemt uit Weenen, dat de baron *v. Rothschild* onverwacht van daar naar Warschau was vertrokken. Het gerucht wilde, dat deze reis betrekking had op onderhandelingen over het sluiten eener geldleening met Rusland.

— Behalve het geen reeds uit Konstantinopel, van den 27sten November, is medegedeeld, leest men in een bijzonderen brief uit de voorstad Pera, van gelijke dagteekening, nog de volgende bijzonderheden:

» Bij den uittogt der Russen uit Adrianopel zijn vele christelijke gezinnen dezelve gevolgd, met het voornemen, om zich in Rusland te vestigen. In het algemeen heeft de vrees voor eene terugwerking de geheele bevolking van Romelie aangegrepen, en het is iets opmerkelijks, de anderzins rustige onderdanen maatregelen te zien nemen, die eene wanhopige verdediging aanduiden, bij aldien de turksche bevelhebbers, na hunnen terugkeer, aan hunne zucht tot vervolging en onderdrukking mogten botvieren. Deze gevaarlijke stemming brengt de turksche overheden in groote verlegenheid, en heeft ten gevolge gehad, dat de woeste bassa van Scutari bevel heeft ontvangen, om onverwijld naar Albanie op te breken, en daar en tegen *Alisch-bassa* bestemd is geworden, om Adrianopel met geregelde troepen te bezetten, en wel met uitdrukkelijke last, om de krijgstucht onder zijne troepen op de gestrengste wijze te handhaven, en zich van alle willekeurige daden te onthouden.

» Het aantal russische troepen, welke in Adrianopel achter gebleven zijn, om de zieken te bewaken, beloopt, gelijk men zegt, 6000 man." [Volgens bijzondere brieven van de grenzen van Wallachije, van 7 December (zie ons nummer van 29 December) zoude slechts eene afdeeling van 1500 man russische troepen in Adrianopel, ter bewaking van de hospitalen, zijn achtergelaten.]

(*Haarl. Courant.*)

EDICTALE CITATIE.

DEN Exploicteur bij den Hove van *Civiele en Krimineele Justitie der Kolonie Suriname* dagvaard bij dezen alle bekende en onbekende Crediteuren van de navolgende personen als, van:

JACQUES GODEFROIJ, wegens het provenue van op den 6 Februarij 1829, bij Executie verkogt Erf aan de *Saramacca Straat*, La. D. No. 538.

Van JOSEPH LOUIS NAHAR, J. P. NAHAR, SIMON MOZES NAHAR, en SUSANNA ELISABETH NAHHR, wegens het provenue van op den 6 Februarij 1829, bij Executie verkogt Huis en Erf aan de *Hooge Straat*, La. D. No. 797.

Van DAVID NICOLAAS JOHANNES KOK, wegens het provenue van op den 20 Februarij 1829, bij Executie verkogt Erf en Gebouwen aan de *Pontewerf Straat*, La. D. No. 501.

Van ANTHONIJ NICOLAAS LOUIS, wegens het provenue van op den 6 Maart 1829, bij Executie verkogt Huis en Erf aan de *Hooge Straat*, La. D. No. 799.

Van JOHANNA FREDERIKA FEIJTH, wegens het provenue van op den 4 September 1829, bij Executie verkogt Huis en Erf aan de *Grave* of *Soldaten Straat*, La. D. No. 62.

Van THOMAS LAW, wegens het provenue van den op den 17 September 1829, bij Executie verkogt Plantagie *Bucklebury* cum annex, in het opper district *Nickerie*, bekend onder de loten No. 201 en 202.

Van SUSANNA van DONKERMAN, wegens het provenue van op den 25 September 1829, bij Executie verkogt Erf en Gebouwen aan de *Grave* of *Soldaten Straat*, La. D. No. 55.

En zulks om te compareren ofte gemagtigden te zenden, ter præ et concurrentie rolle van den Hove van *Cieviele en Krimineele Justitie der Kolonie Suriname*, welke gehouden zal worden op den 9 April 1830, en aldaar te zien dienen van relaas en bijlagen, voorts hunne Sustenuen van præ et concurrentie op te geven en met den impetrant voort te procederen als naar stijle.

En op dat niemand hier van eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen, heb ik deze gepubliceerd en geaffigeerd aan *Paramaribo* den 12 Maart 1830.

De Exploicteur.
N. L. BRAAM.

Surinaamsch Landbouwkundig Genootschap.

HET Surinaamsch Landbouwkundig Genootschap, onder de zinspreuk: *Prodesse Conamur*, door het intermediair van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Ge-

neraal, in het bezit gesteld zijnde van twee onderscheidene soorten van *Maracaibo-tabaks-zaad*, wenscht dezelve tot zoodanig gebruik aan te wenden, als hetwelk ten meesten nutte dezer volkplanting zoude kunnen strekken. — De tabaksteelt toch uit haren aard meer dan eenige andere geschikt zijnde, om in het klein beoefend te worden, zoude daardoor aan de minvermogende volksklasse een gereed middel ter culture aanbieden; terwijl het vrij waarschijnelijk is, dat dezelve met uitgezochte zaden in het groot ondernomen wordende, niet zonder voordeel zoude kunnen worden tot stand gebragt.

Het is uit dien hoofde, dat het landbouwkundig Genootschap in deszelfs algemeene vergadering, gehouden op Vrijdag den 5den dezer, besloten heeft, de voornoemde Tabaks-zaden aan de Ingezetenen dezer volkplanting, die genegen mogten zijn, daarmede proefnemingen te doen, in eene genoegzame hoeveelheid uit te reiken, zijnde dezelve verkrijgbaar gesteld bij den Secretaris van het Genootschap, bij welken elk, die daarvan een gedeelte zoude wenschen te verkrijgen, zich deswegens zal kunnen vervoegen.

Het Genootschap heeft, ter meerdere aanmoediging geoordeeld het welslagen derzelver proefnemingen met eene *premie* te moeten bekroonen, waaromtrent hetzelve heeft gearresteerd en mits dezen bekend maakt het navolgend

PROGRAMMA.

Het Surinaamsch landbouwkundig Genootschap, onder de zinspreuk: *Prodesse conamur* looft aan zoodanig Ingezeten dezer volkplanting, die *gedurende den loop der maand December* 1830 aan het Genootschap zal hebben ingeleverd de best geslaagde proeven van bovengemelde *Maracaibo-tabaks-zaden*, mits niet minder dan *twee honderd vijftig* (250) *Nederlandsche ponden* bedragende, welke de inzender met behoorlijke bewijzen zal kunnen aantoonen, *binnen deze volkplanting* uit de uit te deelene zaden gekweekt te hebben, eene *premie* uit van

TIEN GOUDEN DUCATEN, *of wel ter keuze van den bekroonden een geschenk ter waarde van dien:*

Aan dien genen, door welken de naast daarbij komende qualiteit, mits in gelijke hoeveelheid zal zijn ingeleverd, zal, onder voorwaarde dat hij insgelijks bewijze, dezelve *binnen deze volkplanting* uit de bedoelde zaden gekweekt te hebben, een *accessit* worden toegestaan van

VIJF GOUDEN DUCATEN, *of wel ter zijner keuze een geschenk ter waarde van dien.*

De aldus in te zenden tabaksbladen blijven het eigendom van de inzenders, en zullen alzoo, na het toestaan der uitgeloofde *premiën*, door hen kunnen worden terug bekomen.

De Inzenders zullen verpligt zijn, bij de in te leverene proeven, verzegelde briefjes te voegen; waarin hunne namen staan uitgedrukt; zullende gemelde briefjes de eene of andere spreuk tot opschrift moeten hebben.

De commissie ter ontvangst van de bedoelde tabaksbladen, als mede de plaats, waar dezelve zullen behooren afgeleverd te worden, zullen in der tijd door middel der nieuwspapieren nader aan het publiek worden bekend gemaakt.

Paramaribo den 12 *Maart* 1830.

E. L. VAN HEECKEREN,
President.
C. Ph. VLIER,
Secretaris.

De ondergeteekonden nemen de vrijheid het geëerd publiek bekend te maken, dat hunne affaires blijft canteren onder de naam en firma van J. A. DE VRIES & Co., tevens inviteren alle de gene die iets tot lasten ofte verschuldigd is, aan gemelden firma sedert Januarij 1828 tot en met ultimo December 1829 tot liquideeren van dien, bij den eersten ondergeteekenden zoo spoedig doenlijk is, te vervoegen.

Paramaribo den 13 *Maart* 1830.

J. A. DE VRIES.
J. S. DE VRIES.

De ondergeteekende, Executrice van den Boedel wijlen haren Echtgenoote, verzoekt alle die genen, dewelke eenige pretentie mogten hebben ten lasten denzelven, daarvan bij haar opgave te doen, ten einde na accoord bevinding, betaling te erlangen.

Paramaribo den 13 *Maart* 1830.

De Wed. F. SCHWAAN,
Geb. J. MELCHERS.

Te bekomen bij de ondergeteekende, het volgende:

Groote Dames Karette Kammen, kuif dito, Heeren zak dito, Snuifdozen, Sigaren Kokers in soorten, goude Vingerringen, Heeren Flacons, wit Coraleine Coralen, Waijers naar de laatste smaak, Dames Werkdozen, merinosse en satijne Dames Schoenen, Heeren en Dames Handschoenen, Hair en zijde Touren, Dans-Kleedjes, Bouquetten en Kransen, Taft en Gaas in soorten, Calicoos in soorten, Fillclas, Chals en Fichus, zijde Par à Pluies, pleete Kandelaars, Glaswerk in soorten, Ganglopers, Liqueuren en Rode wijn in kisten &c. &c.

Paramaribo den 10 *Maart* 1830

Wed. J. VAN WALRÉ Jr.

Mengelwerk.

WALVISCHVANGST.

Het volgende bevat eenige aanteekeningen, door ons uit het *Journal du Havre* overgenomen, en de reis ter Noordelijke WALVISCHVANGST betreffende, van welke Kapitein GUEDON met het door hem gevoerde schip *La Ville-de-Dieppe*, dezer dagen is terug gekeerd.

»De Kapitein GUEDON, die met de vaart op de Pool-zeën door en door is bekend geworden, kwam omstreeks het einde der maand Mei jl. voor de *Baffin*-eilanden aan, die op 73° 30, N. B. liggen. Geene bijzondere gebeurtenis, anders dan het door eene windvlaag over boord slaan en verdrinken van eenen zijner beste matrozen, kenmerkte zijnen togt. In de door hem bereikte streken onmoette hij 70, meest Engelsche schepen, die in het ijs vast lagen en op deszelfs loskruijing wachteden, om zich te verspreiden en de Baffin-baai in te loopen. Drie dagen na de aankomst der *Ville-de-Dieppe*, werd het Engelsche schip *the James*, Kapitein HOOG, tusschen twee ijsbergen verpletterd, op welke de, 50 man sterke, equipagie zich redde. De vaartuigen die het digtst bij de plaats van dit ongeluk lagen, deelden de manschap der *James* onderling aan hun boord. Kapitein GUEDON nam eenen harponier en eenen der schippers van het verongelukte vaartuig over, en deze beide lieden hebben onder dezelfde voorwaarden als de Fransche bemanning der *Ville-de-Dieppe* de Walvischvangst gedaan. De volkomenste verstandhouding bleef onafgebroken tusschen de Engelsche Kapiteins en den Heer GUEDON bestaan, en zij behandelden dezen eerder als vriend dan als mededinger.

De vangst viel voor alle de vaartuigen ongelukkig uit. Voortdurende windstilte en het zachte luchtsgestel in deze hoogere breedtestreken waren daarvan de oorzaken. De Walvisschen reeds van verre, te midden der golvenkalmte, de pramen hoorende naderen, die uitgezonden werden om op hen jagt te maken, vlugtten naar de Noordpool, alwaar de koude minder gestreng was, dan in andere jaren, en de vaartuigen waagden het niet hen op die te weinig bekende zeeën te vervolgen. De *Ville-de-Dieppe* vong slechts twee Walvisschen, en geen der overige Walvischvaarders was gelukkiger. Maar deze te leurstelling heeft geenen der met deze visscherij bekende Kapiteins eenige bevreemding gebaard: dewijl in het laatstverleden jaar de vangst goed geweest is, moest zij wel dit jaar slecht uitvallen; want geen voorbeeld bestaat er tot heden, dat in deze streken de visscherij twee achtereenvolgende jaren is overvloedig geweest.

Op de 76° N. B. gekomen zijnde, trad Kapitein GUEDON in gemeenschap met de inboorlingen aan de Poundsbaai. Een honderd vijftig-tal omzwervende wilden, des zomers naar deze vischrijke kust gelokt, gaven aan de bemanning der *Ville-de-Dieppe* het denkbeeld aan van het allerellendigst menschenras, dat op den aardbol leeft. Ieder hunner geslachtsgezinnen bewoont eene kleine uit zee-honden-vellen zamengestelde tent, en voedt zich met het walgelijk vleesch van dit zee-monster. Deze Esquimaux schijnen geen opperhoofd te hebben. Zonder krakkeel verdeelden zij den algemeenen opbreng hunner vischvangst onder elkander. Diefachtig zoo als de meeste wilden, maar ergloos en zonder kwaadaartigheid, kwamen zij onbevreesd en vertrouwelijk bij de Franschen aan boord. Daarop had er tusschen hen en het scheepsvolk een kleine ruinhandel plaats, en voor eenige snuisterijen bekwamen de matroozen van hen zehonden- of robbenvellen en somtijds zelfs de gemakkelijke gunstinwilliging hunner vrouwen. Een of twee koperen of plaited knoopen waren toereikende, om over de vrouwelijke deugd dezer schoonen te zegevieren, indien, namelijk, zij metterdaad eenig denkbeeld hebben, van hetgene wij kuischheid of echtelijke trouw noemen.

De Esquimaux hebben zelden eene meer dan 5 voet hooge ligchaams gestalte. Hun hoofdhaar is lang en zwart, hunne tanden zijn uitstekend wit, de hoek-ronding hunner wangen is zeer voorspringende, zij hebben eenen grooten hoog verhevenen mond, een open en hoog voorhoofd; welke gelaatkundige omstandigheid de stellingen der Lavaters en Galls eenigzins moet in het naauw brengen, dewijl met die hoofdtrekken der zedelijke volmaaktheid, de Esquimaux sedert eeuwen in eenen staat van redeloosheid verkeren, van welke de vergelijking met het bloot dierlijk bestaan, een slechts zeer flaauw denkbeeld kan aangeven.

De meest geliefkoosde drank dezer ongelukkigen, is de Walvisch-Traan, en hunne meest gezochte spijs is het vleesch van den zeehond of van den ijsbeer. Een der Esquimaux der Poundsbaai nam met zigtbaar levendige dankbaarheid een groot stuk Walvischspek aan, hetwelk de stuurman onder uit een, met traan gevuld vat, had gehaald. De wilde at het met wellust; een stuk van eenen witten ijsbeer besloot dezen smakelijken maaltijd, ten gevolge van welken de gast zijnen nog geheel met walgend bloed en vet overmeerden neus, tegen den neus van den stuurman wilde aanbrengen. Deze aanraking is het compliment, met hetwelk de Esquimaux gewoon zijn hunne dankbaarheid te betuigen. De gastheer had veel moeite om dit zonderling bewijs der tevredenheid van dezen lekkerbek te ontkomen.

Gedekt met — op eene vrij vernuftige wijze, door middel van uit vischgraten vervaardigde naalden, en van tot draden gevlochten robbendarmen aan elkander genaaide — zeehondenvellen, gaan de Esquimaux ter jagt uit, gewapend met eene werpspies, met welke zij den snelstvliegenden vogel treffen. In, uit zeemonstergebeenten zaamgestelde en met zeehondenvellen overtrokken, pramen of kanoos, wagen zij zich tot zelfs op den Walvisch jagt te maken. Een enkel man, in deze brooze schuitjes geplaatst, die somtijds tot 15 à 16 voet lengte hebben, bouwt zee, door middel eener dubbel gespaande roeiriem. Deze pramen zijn met vellen digtgewerkt, welke het zeewater niet vermag door te dringen, en wanneer het gewigt van den haar roeijende man of wel eene hooge zee, haar doen kantelen, ziet men ze, onmiddelijk na hare ombuiteling, weder regt gaan, even als waren deze pramen zoo vele groote zee-ongedierten, op welker romp zich een menschelijk hoofd verheft.

Niets kan er akelig-treurigers bedacht worden, dan het land hetwelk dit ellendig wildenras bewoont. Geen enkele boom groeit op dezen, bijna altijd met ijs overdekten, bodem. Een weinig geel-groen mos, slechts, spruit hier en daar uit den grond, op zulke plekken waar de zon en sneeuw eenigzins heeft doen smelten. Nauwelijks durven eenige weinige dieren zich vertoonen in dit klimaat, waar de natuur en het leven schijnt uit te sterven. Slechts de hond, die altijd trouwe gezel des menschen, volgt hem nog in deze nare streken, en verzacht hem zijne eenzame ballingschap, door in zijne bezigheden, hetzij ter jagt of ter vischvangst, deel te nemen.

Wel verre van den ongunstigen uitslag der laatste reis van hunnen Walvischvaarder aan den bekwamen kapitein GUEDON of aan zijne wakkere bemanning te wijten, stellen de reeders der *Ville-de-Dieppe* zich voor, om het eerstvolgende jaar een ander schip naar de Noordpool-zeeën uit te zenden. Dit vaartuig zal, even als het hier gemelde, enkel met Fransche zeelieden worden bemand.

(*Overgenomen.*)

Te PARAMARIBO bij J. J. ENGELBRECHT.